

**"There is a silent tsunami under way.
All the time in rural Africa.
Every month,
As many children die of malaria in Africa
As died in the tsunami.
About 150.000 children dying.
Every month."**

*Dr. Jeffrey Sachs
Director of the U.N. Millenium Project,
Columbia University Economist*

De 'Drive Against Malaria' in Angola

Malaria is de meest dodelijke ziekte in de wereld.

Wie 's avonds slaapt onder een geïmpregneerd muskiettennet krijgt geen malaria.

Julia Samuël en David Robertson verdelen elk jaar duizenden netten aan de kinderen in Afrika.

Angola na 23 jaar oorlog

Vóóordat de dag nadert dat we zullen afreizen naar Angola, ontvangen wij van alle kanten een negatief reis advies: Angola zou veel te gevaarlijk zijn door de vele landmijnen, gewapende guerrilla's zouden het einde kunnen betekenen voor de *Drive Against Malaria* en de arme bevolking zou ons beroven. Toch besluiten we te gaan en met eigen ogen te zien hoe het er voor staat met Angola dat 23 jaar lang onder de druk en dreiging van oorlog heeft geleefd. Want ook in Angola wonen gezinnen, met kinderen die hulp nodig hebben.

Overal waar we komen vragen vriendelijke Angoleze vrouwen voorzichtig om netten en medicijnen.

Uiteraard zijn we op onze hoede als we aan onze tocht beginnen. Van gewapende guerrilla's is gelukkig geen spoor te bekennen, de belangrijkste wegen zijn mijn-vrij. Bovendien zijn de Angolezen zeer vriendelijke, vrolijke, gastvrije en vredelievende mensen.

Littekens

De littekens van bijna een kwart eeuw oorlog kan Angola onmogelijk verstoppen voor haar bezoekers. Angola is één van de landen met de hoogste kindersterfte - één op de vier kinderen sterft voor zijn vijfde verjaardag aan malaria. Zij zijn de toekomst voor Angola, maar tegelijkertijd ook de meest kwetsbare groep. De *Drive Against Malaria* wil daarom vooral de kinderen beschermen tegen de meest dodelijke ziekte die de landen ten zuiden van de Sahara berooft van hun bevolking: malaria.

Elke dag sterven er 3000 kinderen onder de 5 jaar aan malaria.

De Angolese autoriteiten doen hun uiterste best om het gezondheids- en transportsysteem weer op te bouwen. De werkelijkheid is dat de gezondheidszorg in Angola nog steeds erg gebrekkig is. Reizen buiten de hoofdwegen is gevaarlijk en een uiterst moeizame onderneming; de hoofdwegen zijn erger dan slecht en de zijwegen nog steeds bezaaid met landmijnen.

Gelukkig gaat de voedselsituatie van de bevolking er stapje voor stapje op vooruit. Desondanks blijft 70% van de bevolking buitengesloten van basisgezondheidszorg.

De Angolezen zijn de conflicten, haat en nijd meer dan beu. Met de weinige middelen die voorhanden zijn, werken ze aan de toekomst. Ze zijn vastbesloten positief naar morgen te kijken en maken zich op om in 2007 vijf jaar vrede te vieren.

Alle moeders met kinderen in het dorp slapen vanaf dit moment onder een beschermend net!

Daarom worden wij wellicht als een van de weinige buitenlanders overal met open armen ontvangen in dit schitterende land. Een land dat ons fascineert door zijn schoonheid en dat zou kunnen opbloeien als hier toeristen zouden komen genieten. Indrukwekkende canyons, parelwitte stranden, bergenketens met ontzagwekkende watervallen, enorme woestijnen, diepe oerwouden: Angola heeft het allemaal. David Robertson zegt terecht: "Angola is the hidden treasure of Africa." Toerisme zou hier voor een welkome financiële boost kunnen zorgen. De Angoleze bevolking zal elke vakantieganger met open armen ontvangen.

De schoonheid van Angola is bijna onbeschrijfelijk.

Een onverwachte aanslag

Komend vanuit het land Namibië is Lubango, in het zuiden van Angola, de eerste grote stad. Daar is een ontmoeting met UNICEF gepland. Het regenseizoen is in volle gang en de malaria viert hoogtij. Wij hebben nog zo'n 200 kilometer te gaan. Overal waar we komen, vragen mensen ons om muskietennetten en medicijnen. Daar waar de behoeften het grootst zijn verdelen wij onze netten. Na een zware rit vinden we in Lubango eindelijk de rust om onze bevindingen in het gebied tussen de grens met Namibie en Lubango in kaart te brengen. We ontmoeten de mensen van UNICEF met wie we een plan van aanpak opzetten voor de distributie van netten onder de bevolking.

Julia Samuël praat in alle rust met Joao Neves van UNICEF Lubango

Onze plannen worden echter wreed doorkruist door een onverwachte uitbraak van cholera. Deze infectieziekte gaat met koorts, braken en ernstige diarree gepaard. De dood treedt in wanneer het slachtoffer uitgedroogd raakt en dat gebeurt relatief snel. Cholera is zeer besmettelijk. De regenval en rottend voedsel zorgen voor plassen met de cholera-bacterie vervuilt water. De mensen die van dit water drinken, worden ziek. Doordat er geen sanitaire voorzieningen zijn, laat staan schoon water en hygiëne, verspreid de ziekte zich als een lopend vuur. De vele vliegen helpen daar maximaal aan mee.

De explosieve cholera uitbraak treft vooral de kinderen.

Onder kinderen is de sterfte het hoogst; hun immuunsysteem is nog te zwak om de bacterie aan te kunnen. Toedienen van een rehydratie-vloeistof kan de dood voorkomen, maar het moet snel gebeuren nadat de ziekte zich openbaart.

De situatie in dit veel te kleine kamp loopt uit de hand. Er moet héél snel een nieuw kamp komen.

Artsen Zonder Grenzen kan de situatie niet meer onder controle houden en vraagt ondersteuning van UNICEF en de *Drive Against Malaria*. Door het hoge besmettingsgevaar moeten patiëntendirect overgebracht worden naar een afgeschermd tentenkamp. Dat is een veilige afgelegen plek, waar de behandeling wordt voortgezet. Helaas loopt de situatie uit de hand. Er moet heel snel een nieuw kamp komen.

Samen met Artsen Zonder Grenzen en UNICEF zetten we een nieuw kamp op.

Met man en macht hebben we een nieuw tentenkamp opgezet, omdat er meer en meer slachtoffertjes binnen komen; zo tussen de veertig en vijftig per dag. Het eerste kamp is echter geschikt om slechts 70 patiëntjes te behandelen. We hebben de tenten laten sprayen om vliegen, maar ook de malaria-muskietten te voorkomen. Onze handen hebben we vol aan het distribueren van cholera-medicijnen aan alle gezondheidscentra en ziekenhuisjes in de buurt voor de eerste hulp.

Enthousiast onthaal tijdens onze malariamissie

Pas wanneer MSF Geneve extra mankracht heeft gestuurd, kunnen wij onze malariamissie voortzetten naar het noorden, tussen Lubango en de hoofdstad Luanda. Een afstand van meer dan 4 dagen rijden.

Gezondheidsposten op onze weg naar het noorden bieden wij ondersteuning. We kunnen ze helpen met een voorraad medicijnen, muskietennetten en financiële steun. We spreken met de stam- en dorpschouwen in dit gebied, om een duidelijk beeld te krijgen van het aantal malariagevallen. In elk dorp en elk ziekenhuis is een grote behoefte aan beschermende netten. Vooral in de maanden januari en februari vallen de meeste malaria slachtoffers.

De oplossing is simpel: Als elk kind onder een net slaapt, zullen zij geen malaria krijgen.

Ten noorden van Lubango, in een van de risicogebieden van malaria, voorzien wij wederom een volledig dorp van muskietennetten. In elke hut hangen we netten op en geven demonstraties met uitleg over het immens grote belang van de impregnatie.

Kippen, geiten en schapen trekken veel vliegen aan. Deze dieren wonen samen met de mensen in één hut. Door de impregnerende werking gaan de vliegen dood. Ook van schorpioenen zullen ze minder last hebben, meldt een stamhoofd. Het nieuws van de impregnerende werking wordt enthousiast ontvangen. Wij vertrekken uit het dorp met een gerust hart, omdat we weten dat de netten hier goed gebruikt zullen worden.

De moeders zijn erg blij met hun net. Nu worden zij 's nachts door de gevaarlijke malariamug met rust gelaten.

Steun van hogerhand

In de hoofdstad Luanda zoeken wij UNICEF op en ontmoeten de Minister van Volksgezondheid, Malaria Control, Global Fund, World Bank en PSI. Zij geven te kennen het zeer bijzonder te vinden dat twee mensen door meer dan 20 Afrikaanse landen reizen om malaria te bestrijden. Dat ze wereldwijd aandacht vragen voor de bestrijding van de meest dodelijke ziekte van Afrika en de rest van de wereld. Dat ze daarnaast ook nog fondsen werven voor het feitelijke gevecht tegen malaria, ter plaatse. Via berichten vanuit Zambia, Kenia en Tanzania hebben ze al eerder over ons en ons werk gehoord. Ze betonen zich oprecht blij dat wij nu in Angola zijn aangekomen en het land niet hebben vermeden door negatieve berichtgevingen.

De gesprekken resulteren in uitnodigingen waarbij wij de gelegenheid kregen malaria onder de aandacht te brengen via het nationale nieuwsbulletin op TV, radio en in diverse TV-programma's. Ook de schrijvende pers besteedde ruim aandacht aan de *Drive Against Malaria*.

David Robertson geeft een interview aan de nationale pers.

We bezoeken ziekenhuizen en spreken met de artsen. De confrontatie met schrijnende situaties kan niet uitblijven. Julia Samuël: "Ik zal hier nooit aan wennen. In een bedje ligt een tweeling. Nog maar 3 weken oud. Zij worden al behandeld voor malaria. Het ziet er heel slecht uit. De moeder van de kindjes ligt er naast om borstvoeding te kunnen blijven geven. Ik durf de moeder op zo'n moment niet recht in de ogen te kijken, omdat ik weet dat haar kinderen zullen sterven."

Cameraploegen van de nationale televisiestations volgen ons werk op de voet.

Buiten Luanda verdelen we honderden muskiettenetten in en rond de plaats Funda. We doen dat in samenwerking met UNICEF, PSI en de andere partners in een konvooi. Ook de mensen die wonen in een lepra dorp, die verstoten blijven van aandacht, hebben de beschermende netten gekregen.

Samenwerken: het belangrijkste sleutelwoord in de strijd tegen malaria

Voor het komende jaar zullen wij in Angola nauw samenwerken met UNICEF, het Ministerie en de malaria-partners. *Africa Malaria Day 2007* in Angola, zal in het teken staan van de *Drive Against Malaria*. Samen zullen wij duizenden muskiettenetten distribueren in een groot konvooi. De voorbereiding hiervan is in volle gang.

Gezamenlijk gaan we voor dat ene doel: 'Make Malaria History'.

-0-0-0-

De "Drive Against Malaria" is een campagne van TWF. Web: www.transparentworld.org
of www.tdam.org. Info@transparentworld.org.

P.O. Box 71850 - 1008 EA Amsterdam, Gironummer 2070 Amsterdam

David Robertson en Julia Samuël zijn de oprichters.

Zij hebben tientallen vrijwilligers achter zich staan.